Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.
Scrisori nefrancate nu se primescu. Manuscripte nu se retrimitu!
Birourile de anunciuri.
Brașovu, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primescu în Viena: *Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg*; în Budapesta: *A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat*; în Frankfurt: *G. L. Daube*; în Hamburg: *A. Steiner*.
Prețulŭ insertiunilorŭ: o seria garmondu pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă și învoiélă.
Reclame pe pagina III-a o seria 10 cr. v. a. séu 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta“ iese în fie-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anu 12 fl., pe șése luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unŭ anu 40 franci, pe șese luni 20 franci, pe trei luni 10 franci.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectori.
Abonamentulŭ pentru Brașovŭ:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulu I.: pe unu anu 10 fl., pe șese luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusulu în casă: Pe unu anu 12 fl., pe șése luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Unu esemplaru 5 cr. v. a. seu 15 bani.
Atâtŭ abonamentele câtŭ și insertiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 135. Brașovŭ, Dumineca 19 Iunie (1 Iulie) 1888.

Brașovŭ, 18 Iunie st. v. 1888.

Principele Bismark pune tóte în mișcare spre a câștiga érăși amicițîa Rusiei și a-și ajunge astfelŭ ținta multŭ dorită de a isola Francia cu totulŭ.

Se confirmă din tóte părțile scirea, că peste vreo două săptĕmânî împĕratulŭ Wilhelm II va avé o întrevedere cu Țarulŭ și acum se mai adauge, că și prințulŭ Bismark va fi de față la acésta întâlnire.

Diarele germane și diarele cancelariei rusesci nu încétă de a asigura, că relațiunile dintre Germania și Rusia au devenitŭ de când cu suirea pe tronŭ a împĕratului Wilhelm mai cordiale.

A fostŭ surprindĕtorŭ a vedé cum organulŭ prințului Bismark a găsitŭ cu cale a ataca cu atâta inverșunare fóia cea mai acreditată a guvernului unguresců tocmai în diua când împĕratulŭ Wilhelm a rostitŭ mesagiulŭ seŭ cătră parlamentulŭ centralŭ alŭ imperiului, în care accentuéză alianța încheiată cu monarchia nóstră.

Mai multŭ a trebuitŭ însĕ sĕ bată la ochi amenințarea fóiei cancelarului germanŭ făcută la adresa Ungurilorŭ din acestŭ incidentŭ, că decă ei arŭ împărtăși vederile lui „Pester Lloyd,“ s'arŭ modifica în modŭ însemnatŭ sentimentele cordiale ale împĕratului Wilhelm față cu ei.

Acéstă procedere neașteptată primesce esplicarea sa printr'unŭ articulŭ publicatŭ de „Nationalzeitung,“ diarŭ asemenea inspiratŭ de cancelarulŭ, în care articulŭ se discută raporturile dintre Germania și Rusia. Numita fóiă scrie între altele:

„Pe câtŭ timpŭ Țarulŭ va ține în frĕu panslavismulŭ, *Germania nu se va lăsa sĕ fiă prinsă în mrejile șovinismului maghiară*, și sĕ lucreze în contra *influinței legitime* a Rusiei în peninsula balcanică. Posiția Țarului în Balcanî nu se póte sgudui așa de ușorŭ precum credŭ înfocații Ungurî, căci ea este întemeiată pe adevĕrate prestațiunî.“

Din aceste cuvinte se vede, că foile bismarkiane au tendința de a documenta Rusiei, că cancelarulŭ germanŭ e decisŭ a ține în frĕu șovinismulŭ unguresců, ca sĕ nu turbure apele Rusiei în peninsula balcanică. De aicî se esplică și atacurile cele mai nouĕ îndreptate de „Norddeutsche allg. Ztg.“ în contra Ungurilorŭ și a pressei lorŭ.

Decă e vorba sĕ încheie din nou amicița strînsă cu Rusia, cancelarulŭ Bismark trebue sĕ facă concesiunî și una din aceste concesiunî este, după cum asigură „National Ztg“, respectarea influinței rusescî *în partea ostică* a peninsulei balcanice.

„Atitudinea guvernului germanŭ față cu Rusia“, dice „Nat. Ztg.“, „este efluxulŭ încrederei lui Bismark și totodată a respectului ce'lŭ are pentru influința rusescă“.

Suntŭ caracteristice argumentele ce le aduce fóia berlineză spre a documenta esistența de faptŭ a influinței rusescî. Ea dice, că între altele Țarulŭ e fórte sigurŭ de sprijinulŭ clerului bulgarŭ, care submineză domnirea partidei naționale bulgare încetŭ, dér sigurŭ. Decă Germania și Austro-Ungaria arŭ voi sĕ nimicéscă influința rusescă, arŭ întîmpina greutățî însemnate și în Serbia. Totŭ așa, adauge „Nat. Ztg.“, disposițiunea Grecilorŭ și a Românilorŭ este de natură a îndemna pe rivalii Rusiei sĕ se lapede de tendințele lorŭ periculóse păcii.

E curiosŭ acestŭ limbagiu, dér fórte semnificativŭ pentru curentulŭ puternicŭ ruso-filŭ, ce domnesce în sferele înalte ale politicei germane.

Pișcăturile pressei germane aplicate Ungurilorŭ, și acum și Polonilorŭ, suntŭ numai o ilustrațiune a trăsăturilorŭ de șacŭ diplomatice ale lui Bismark.

Negreșitŭ că numai spre a'șî documenta „respectulŭ față cu influința rusĕscă“ în Bulgaria, principele Bismark s'a alăturatŭ și la pasulŭ diplomaticŭ alŭ Rusiei pe lângă înalta Pórtă cu scopŭ de a o îndemna sĕ declare a doua óră ilegalŭ guvernulŭ bulgarŭ.

Este remarcabilă de altă parte și atitudinea pressei rusescî, care a devenitŭ de unŭ timpŭ încóce multŭ mai conciliantă față cu Germania și a încetatŭ de a mai demonstra cu simpatiile ei pentru Francia. Ba „Novoje Vremia“ merge acum până a susține că a disparutŭ cu desĕvêrșire temerea, că Rusia s'ar puté alia cu Francia.

Se asigură că prințulŭ Bismark voiesce sĕ se retragă pe timpŭ mai îndelungatŭ la moșia sa. Acolo își va puté țese în liniște planurile sale.

Nu credemŭ însĕ că statele europene vorŭ puté sĕ se bucure de aceeași liniște cu tóte că, după cum anunță „Post“, cancelarulŭ germanŭ s'a esprimatŭ cătră mai mulțî membrii ai parlamentului germanŭ, că are speranță, că timpurile vorŭ deveni pentru durată liniștite și pacînice și că Germania se va puté bucura de-o favorabilă desvoltare interióră.

Fóia lui Bismark și Ungurii.

Scimŭ că fóia bismarkiană „Norddeutsche allg. Ztg.“, fiindŭ fórte supĕrată asupra monitorului germanŭ alŭ d-lui Tisza, „Pester Lloyd“, din causa criticei ce a făcut'o proclamațiunea împĕratului Wilhelm, a disŭ că decă națiunea maghiară împărtășesce vederile fóiei din Peșta, atuncî sentimentele cordiale esprimate în discursulŭ tronului germanŭ pentru Austro-Ungaria arŭ suferi o însemnată modificare cu privire la Ungaria.

„Pester Lloyd“ a rĕspunsŭ rĕstitŭ imputărilorŭ fóiei bismarkiane, că a așteptatŭ anume optŭ dile, până ce fu pronunțatŭ discursulŭ tronului germanŭ, ca atacândŭ pe Ungurî sĕ le strice bucuria, ce trebuia sĕ o sémță în urma lui. Alianța nóstră cu Germania, întrébă „P. Lloyd“, sĕ sufere scădere decă o fóiă independentă și liberală (?) vorbesce unŭ cuvêntŭ francŭ și cinstitŭ cu privire la politica interióră a Germaniei?

In diua următóre 26 Iunie „Nordd. allg. Ztg.“ revine asupra temei și dice, că d-lŭ Falk s'a folositŭ în „Pester Lloyd“ de unŭ tonŭ veninosŭ făcĕndŭ insinuațiunî calumniatóre. Iĭ impută apoi că cochetéză cu partida progresistă republicană din Germania și ține mai multŭ la ea decâtŭ la amicița cu imperiulŭ germanŭ și cu guvernulŭ prusianŭ. In fine își esprimă îndoiéla, că o națiune monarchică ca Ungurii arŭ vedé în organulŭ lui Falk espresiunea disposițiunei publice față cu Germania.

Atacurile fóiei bismarkiane au produsŭ marî îngrijirî în cercurile politice din Pesta și îndată s'a pusŭ în lucrare unŭ felŭ de remonstrațiune a pressei. Contele Kalnoky și Tisza au datŭ asigurărî óspețilorŭ din împĕrăția germană, ce se aflau în Peșta, că opiniunea publică în Ungaria a manifestatŭ la tóte ocasiunile nisce sentimente căldurose pentru Germania și o alipire tare la alianța germană.

„Pești Noplo“, „Budapesti Hirlap“, „Egyetértés“ și alte foi maghiare protesteză în contra încercării ce-o face „Norddeutsche allg. Ztg.“ de a conchide dela unŭ singurŭ articulŭ, care după tendința sa a rĕmasŭ isolatŭ, la întréga opiniune publică a țĕrii. Pressa ungurescă a discutatŭ întotdéuna cu cordială simpatiă și în modŭ liniștitŭ cele ce s'au petrecutŭ în Germania, cum se cuvine presei unei țĕrî, care este așa de strînsŭ aliată cu imperiulŭ germanŭ.

Nu scimŭ decă aceste asigurărî și „protestărî“ vorŭ fi contribuitŭ a mai potoli mânia fóiei bismarkiane, dér cumcă s'au făcutŭ dovedesce, că Ungurilorŭ nu le este indiferentŭ ce cugetă Bismark asupra lorŭ tocmai acuma.

SCIRILE DILEI.

Primarulŭ orășenescŭ alŭ Clușului face cunoscutŭ, că în *noulŭ institutŭ de sordo-muțî*, înființatŭ în Clușŭ, elevii vorŭ avé sĕ-șî primĕscă instrucțiunea lorŭ în 6 anî de dile, absolvândŭ în timpulŭ acesta 6 clase. Primulŭ anŭ ordinarŭ de școlă se va începe la 4 Octomvre. Elevii însĕ vorŭ fi primițî definitivŭ în școlă numai după-ce mai înainte vorŭ fi supușî la o instrucțiune de probă de 6 sĕptĕmânî; instrucțiunea de probă se va începe așa-dér la 16 Augustŭ. Instrucțiunea se va da gratis, pentru susținere însĕ au sĕ se îngrijescă părinții elevilorŭ. In școlă vorŭ fi primițî atâtŭ băețî, câtŭ și fete, dela 8—14 anî. De rĕndulŭ acesta numai 12 inșî vorŭ fi primițî în acéstă școlă.

* *
*

D-lŭ *Iosifŭ Lita*, fostulŭ preotŭ din Țapu, fù instalatŭ la 15 Maiu c. ca preotŭ în noua sa parochiă a Iclodului. La intrarea sa în noua parochiă ni-se scrie că 'i s'a făcutŭ o primire escelentă din partea poporului.

* *
*

Ministeriulŭ de agricultură, industriă și comerciu din România a invitatŭ pe domnulŭ *Ștefanŭ Velovanŭ*, directorulŭ institutului pedagogicŭ diecesanŭ din Caransebeșŭ, ca, studiindŭ organisațiunea școlelorŭ de comerciu din Austria, sĕ presinte unŭ raportŭ amĕnunțitŭ pentru organisarea școlelorŭ comerciale din România după esperiențele dobêndite.

* *
*

Comitetulŭ Societății pentru cultura și literatura română în Bucovina ne trimite o învitare la sânțirea monumentului rădicatŭ la mormêntulŭ lui *Aronŭ Pumnulŭ*, ce se va serba în Cernăuțî în 4 (16) Iulie a. c. O vomŭ publica în numĕrulŭ viitorŭ.

* *
*

In cele 5 subcercurî de alegere ale orașului Brașovŭ se vorŭ alege la 16 Iulie n. c. *50 de representanțî comunalî*, ai cărorŭ mandatŭ a espiratŭ încă cu diua de 31 Decemvre anulŭ trecutŭ. In cerculŭ I președinte va fi Carol Fabritius, locțiitorŭ Carol Hornung. Cerculŭ II președinte Christian Porr, locțiitorŭ Adolf Günther. Cerculŭ III președinte Ioanŭ Lengerŭ, locțiitorŭ Octavianŭ Sorescŭ. Cerculŭ IV președinte Mihail Haupt, locțiitorŭ Frideric Salmen. Cerculŭ V președinte Gottlieb Schlandt, locțiitorŭ Andreiu Lazarŭ.

* *
*

Instrucțiunea relativă la emisiunea, în Botoșanî, de *bilete false de câte 20 de lei* continuă, scrie „Rom. Lib.“, cu multă minuțiositate. Unulŭ din bilete s'a supusŭ examenului Băncii Naționale, altulŭ analisei chimice. E în adevĕrŭ curiosŭ de a se sci cu ce s'a obținutŭ aparența de usură și de vetustate ce s'a datŭ falsei monete. E certŭ astădî că Merdinger era numai însărcinatŭ sĕ desfacă biletele, ér că fabricarea lorŭ s'a făcutŭ la Viena, séu în altŭ orașŭ alŭ Austriei, de cătră fratele lui Merdinger și asociatulŭ lorŭ Wagner. Imitațiunea este așa de perfectă, că comerțulŭ botoșĕneanŭ refusă de a mai accepta chiar și biletele adevĕrate. Ministeriulŭ de finanțe a fostŭ silitŭ sĕ trimită în grabă 20,000 de lei argintŭ pentru a înlesni transacțiunea. In momentulŭ când a fostŭ arestatŭ, Merdinger după o nópte întrégă de discuțiunî abia scăpase pe unŭ zarafŭ localŭ, căruia îi străcurase în schimbŭ de ruble o mare cantitate din marfa lui. Trebue sĕ recunóscemŭ, că poliția botoșĕnénă a fostŭ de o vigilentă remarcabilă adauge „Rom. Lib.“

Corespondența „Gazetei Transilvaniei.“

De pe lângă Someșŭ, 28 Iunie 1888.

Progresulŭ școlelorŭ românescî. Inima fiă-cărui Românŭ trebue sĕ se ample de

bucuriă vêdêndŭ, că pre lângă tóte piedecile ce ni le punŭ dușmanii nemului nostru, poporulŭ românŭ, deși e sĕracŭ, jertfesce bucurosŭ pentru susținerea scólei, precum însu-și inspectorulŭ scolasticŭ din comitatulŭ Coșocnei a mărturisitŭ în adunarea comitatului. Și eu, care amŭ asistatŭ în mai multe comune la esamene atâtŭ în comitatulŭ Coșocnei, câtŭ și în comitatulŭ Solnocŭ-Dobêca, m'am convinsŭ în adevĕrŭ, că preste totŭ dicêndŭ, în scólele nóstre se constată unŭ progresŭ din di în di mai mare, interesarea progresivă a poporului față cu scóla în împrejurările actuale este admirabilă. Unde suntŭ rădicate scóle de statŭ, acolo și Românii, în loculŭ scólelorŭ celorŭ vechĭ, rădică școle nouĕ frumóse și după planŭ. Aci voiu aminti numai câteva:

In Cojocna, deși se afla scólă corĕspundĕtóre legilorŭ, grația zelului binemeritatului d-nŭ protopopŭ Ioan Hosu, Românii au ridicatŭ altă scólă nouă și mai frumósă, costândŭ 1700 fl. v. a. fără vecturarea materialului. Totŭ așa în Ghirișulŭ românŭ, unde s'a înființatŭ o scólă cu 1300 fl. v. a., deși comuna acésta e mică. Asemenea suntŭ în Ciachi-Gârbou și Panticeu scóle frumóse și după planŭ. In tractulŭ Cojocnei peste totŭ am aflatŭ unŭ progresŭ îmbucurătorŭ față cu anii precedențĭ. Se vede, că de când d-lŭ protopopŭ Ioanŭ Hossu stă în fruntea acestui tractŭ, nu crută nicĭ o ostenélă pentru a înainta bunăstarea scólelorŭ din tractulŭ sĕu.

Asemenea am vĕdutŭ progrese îmbucurătóre și în tractulŭ Dergei, mai alesŭ în comunele Ciachi-Gârbău și Panticeu. Decă ne vomŭ aduce aminte de prigonirile acestorŭ scóle, și decă ne vomŭ aduce aminte că preoții Ioanŭ Drăganŭ din Ciachi-Gârbău și Demetriu Zdroba din Panticeu, în frunte cu iubitulŭ lorŭ protopopŭ Ioan Hațegan, câtŭ au avutŭ a se lupta și câtŭ nĕcasŭ li-au causatŭ scólele de statŭ ridicate în cósta scólelorŭ confesionale, ca și în anulŭ trecutŭ, când d-lŭ pretore din Chiachi-Gârbău Vállya Ferencz a silitŭ pe părinții pruncilorŭ a-șĭ inscrie pruncii la scóla de statŭ, va trebui sĕ admirămŭ perseveranța acestorŭ fruntașĭ ai poporului în lupta pentru esistența scólelorŭ lorŭ. In anulŭ acesta dintre pruncii de Românŭ abia 5—6 au frecuentatŭ scola de statŭ și și aceia suntŭ fii de ai servitorilorŭ dela curțile domnescĭ.

Altcum s'a întêmplatŭ la școla de statŭ din Panticeu. Acéstă școlă a rădicat'o statulŭ în anulŭ 1885 cu spese marĭ în cósta școlei confesionale grec. cat., dêr în anulŭ a acesta a pățitŭ fiasco, căcĭ la *13—14 prunci maghiarĭ și jidovĭ au părăsită școla de statŭ și au frecuentată școla confesională grec. cat.* cu atâta zelŭ și diligință, încâtŭ la esamenŭ au pusŭ în uimire pe toțĭ, cetindŭ, scriindŭ și calculândŭ bine și românesce. Peste 52 elevĭ deteră unŭ esamenŭ strălucitŭ, pe când școla de statŭ abia are 17 elevĭ și și aceia mare parte de pe alte sate. Invĕțătorulŭ gr. cat. Iónŭ Nemeșŭ cu praxa de 27 anĭ merită tótă lauda.

Ferice de atarĭ tracturĭ, carĭ au în fruntea lorŭ așa bărbațĭ. Cu atarĭ bărbațĭ póte fi mândru Prea Ven. ordinariatŭ din Blașŭ.

Someșanulŭ.

M. Ludoșŭ, 29 Iunie 1888.

Despărțĕmêntulŭ XIII alŭ „Asociațiunei“ și în anulŭ curentŭ își va ține adunarea anuală în M. Ludoșŭ în 10 Iulie 1888 diminéța la 9 óre. — Domnii protopopŭ Nicolae Solomonŭ și Vasile Moga mișcă tóte petrile ca adunarea sĕ fiă câtŭ de bine cercetată, se sperézǎ, că din Câmpiă nu va lipsi nicĭ unŭ preotŭ, docentŭ, inteligentŭ, notarŭ, subnotarŭ, ba sĕ sperézǎ că și din poporŭ mulțĭ vorŭ participa, — însĕ decă Câmpenii nu vorŭ dovedi mai mare interesŭ decă Arieșenii din Turda încóce începênd vorŭ rĕmânea totŭ așa de nepăsătorĭ ca până acuma — resultatulŭ va fi forte micŭ. Decĭ din Turda până în Têrgulŭ Murĕșului și din Murĕșŭ până în Mociu se pornimŭ cu toții noi sperămŭ că din locurile descrise nu va fi Românŭ cu carte care sĕ nu ia parte la adunarea nóstră din M. Ludoșiu în 10 Iulie 1888.

Tăureanu.

Intêmplărĭ diferite.

Crimă în Galați. „Rom. Lib.“ primesce următórele detaliurĭ asupra unei crime care a emoționatŭ portulŭ Galațĭ: Briculŭ turcescŭ „Daim Selament“ era ancoratŭ în portŭ, lângă arsenalŭ. Pe la órele 11 doi matelotĭ Hasan Husein și Ahmet Elioglu, carĭ sĕrbătoriseră cu prê multe libațiunĭ sĕrbătorile Bairamului, întorcêndu-se pe bordŭ au fostŭ dojenițĭ de măestrulŭ echipagiului. La sgomotulŭ ce se făcŭ, căpitanulŭ Ibraim Mehmet a ieșitŭ și, în vederea sĕrbătorii religióse, s'a mărginitŭ a da o simplă dojană turburărilorŭ. Unulŭ din acești Hasan Husein, punêndŭ mâna pe o manelă se furișézǎ pe la spatele căpitanului și dintr'o singură lovitură îi sfărâmă craniulŭ: după douĕ óre căpitanulŭ murĭ. Amêndoi culpabilii suntŭ pe mâna instrucției și se găsescŭ depușĭ la arestulŭ din Galațĭ. Consululŭ generalŭ otomanŭ a făcutŭ demersurĭ pentru ca, fiă înainte fiă după condamnațiune, criminalii sĕ fiă remișĭ Porții.

Esposițiunea universală din 1889.

Foile din România publică următorulu apelŭ, ce l'amŭ primitŭ și noi:

Apelŭ către Românĭ!

Guvernulŭ românŭ a refusatŭ de a lua parte în modŭ oficialŭ, la esposițiunea universală ce se va ține în Parisŭ în 1889. Făcêndŭ acésta, guvernulŭ românŭ va fi avutŭ de bună sémă cuvintele sale și nu e tréba mea sĕ-lŭ judecŭ. Elŭ a făcutŭ ceea ce au făcutŭ cele mai multe guverne monarchice din Europa.

Este însĕ óre acésta unŭ cuvêntŭ pentru ca România sĕ nu ia parte la esposițiunea universală din 1889? Și guvernele altorŭ țĕrĭ au declinatŭ invitațiunea ce le-a adresatŭ guvernulŭ Republicei francese și cu tóte astea multe din aceste țĕrĭ vorŭ participa la esposițiune. Inițiativa privată s'a însărcinatŭ mai pretutindenĭ a lua rolulŭ pe care guvernele din considerațiunĭ curatŭ politice nu-lŭ puteau îndeplini. S'au formatŭ comitete naționale, care au cerutŭ și obținutŭ pentru țĕrile lorŭ locurĭ cuviincióse în sînulŭ esposițiunii și astfelŭ mai tóte națiunile lumii vorŭ fi representate la acéstă mare și imposantă manifestațiune a progresului.

România e una din puținele țĕrĭ în care până acum nu s'a făcutŭ încă nimicŭ în scopulŭ participării ei la marea serbare internațională din 1889.

Constatŭ faptulŭ cu durere, fiindcă sciu că România ar fi trebuitŭ sĕ fiă cea dinteiu dintre tóte națiunile care sĕ alerge ca poporŭ, decă nu ca guvernŭ, la invitațiunea Franciei, a Franciei generóse.

Dêr nu e timpŭ de tânguitŭ.

Sĕ reparămŭ acéstă uitare. O putem face încă. N'avemŭ decâtŭ sĕ voimŭ.

Deși ultimulŭ termenŭ pentru admisiune a trecutŭ de multŭ, eu m'am adresatŭ direcțiunii generale a esposițiunii și am obținutŭ, ca o favóre cu totul escepțională, unŭ locŭ cuviinciosŭ pentru România.

Cerŭ Românilorŭ din tóte unghiurile sĕ'mĭ dea concursulŭ lorŭ pentru a umplea acestŭ locŭ într'unŭ modŭ demnŭ de națiunea română.

Facŭ înainte de tóte apelŭ la pressa română, fără deosebire de partide, sĕ se pună în fruntea acestei întreprinderĭ, sigurŭ fiindŭ că cu ajutorulŭ ei ideea mea va triumfa.

E o cestiune națională la mijlocŭ și în cestiunile naționale pressa română a doveditŭ totdéuna că e la înălțimea misiunii sale.

Ungurii vorŭ participa la esposițiune. Serbia ia parte în modŭ oficialŭ și va ocupa în palatulŭ productelorŭ industriale unŭ spațiu de patru sute metrii pătrațĭ. Grecia asemenea participă. Nu mai vorbescŭ de celelalte națiunĭ.

Ce vețĭ dice, Românilorŭ, când visitândŭ în 1889 măreața esposițiune, vețĭ vedé produsele vecinilorŭ voștri desfătându-se în mijloculŭ atâtorŭ minunĭ, și nu vețĭ găsi nicĭ unŭ cultivatorŭ care sĕ vĕ reamintéscă patria nóstră? Ore nu vețĭ fi cuprinșĭ de unŭ simțĕmêntŭ de jale adêncă și inima vóstră nu se va strînge de durere?

Nu, nu trebue sĕ ne lăsămŭ mai pe josŭ.

România are astădĭ ca sĕ arate lumii. — Dela 1867 ea n'a mai espusŭ în Parisŭ. Și de atuncĭ încóce ce progrese a făcutŭ în tóte direcțiunile! Deja la esposițiunea din Viena, în 1873, progresulŭ era vĕditŭ. La 1878 ne-a împedecatŭ resbelulŭ a participa la esposițiunea din Parisŭ. Ce ne póte impedeca în 1889? Nimicŭ, decâtŭ celŭ mult indolența. Sĕ dovedimŭ că nu suntemŭ indolențĭ, că suntemŭ o națiune plină de viéță și de viitorŭ.

O esposițiune universală este unŭ felŭ de esamenŭ la care suntŭ supuse din când în cândŭ popórele, ca scolarii după unŭ cursŭ óre-care. A nu ne înfățișa la esposițiunea din 1889 ar fi a mărturisi, că ne tememŭ de esamenŭ, ar fi a declara, că n'am făcutŭ nicĭ unŭ progresŭ de unŭ timpŭ încóce.

Sĕ dovedimŭ contrariulŭ.

Dêr ce e de făcutŭ pentru ajungerea acestui scopŭ?

Totŭ ce póte fi mai ușorŭ.

Sĕ se constitue în grabă unŭ comitetŭ naționalŭ de inițiativă pentru participarea României la esposițiune și restulŭ va veni de sine. Cu bunăvoință totŭ suntŭ cu putință.

Am credință, că se găsescŭ în România doi-spre-dece bărbațĭ de frunte carĭ sĕ înțelégă însemnătatea absenței totale a României dela esposițiunea din 1889 și carĭ sĕ se devoteze acestei cause.

Facŭ apelŭ la toțĭ aceia, carĭ păstrézǎ încă Franciei iubirea pe care o merită și carĭ îșĭ iubescŭ în același timp îndestulŭ țera lorŭ pentru ca sĕ nu lase sĕ trécă o asemenea ocasiune fără a'șĭ face datoria de Românĭ.

Facŭ în fine apelŭ la toțĭ industriașii marĭ și micĭ, la toțĭ cultivatorii romănĭ marĭ și micĭ, căcĭ în definitivŭ e causa lorŭ pe care o apĕrŭ. Interesulŭ lorŭ cere ca productele lorŭ sĕ figureze la esposițiunea din 1889, căcĭ deosebitŭ de satisfacțiunea de a fi făcutŭ unŭ serviciu țĕrei lorŭ, ei vorŭ avé și unŭ profitŭ materialŭ netăgăduitŭ, fără a mai vorbi de aursola acelora ale cărorŭ producte sĕu manufacturĭ vorŭ obține medalii.

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.“

4

Snóve și povești slavice

Istorisite după F. S. *Kraus.*

PAȘA DE OȚELŬ.

Impĕratulŭ smeilorŭ și alŭ șoimilorŭ și alŭ vulturilorŭ se puseră la svatŭ, hotăriră sĕ învie pe cumnatulŭ lorŭ și întrebară pe trei smei, cei mai sprintenĭ și mai iuțĭ dintre toțĭ smeii, care póte aduce mai degrabă apă din apa Iordanului. Unŭ smeu grăi: „Eu aducŭ într'o jumătate de césŭ“. Alŭ doilea dise: „Eu aducŭ intr'unŭ sfertŭ de césŭ“. Alŭ treile dise: „Eu aducŭ în nouă minute“. Impĕrații îi diseră celui de-alŭ treilea: „Du-te și adu degrabă apă“. Smeulŭ aduse apa. Impĕrații o luară și o vĕrsară pe ranele feciorului de împĕratŭ; ranele se vindecau vĕdêndŭ cu ochii și feciorulŭ de împĕratŭ sări în picióre, veselŭ și sănĕtosŭ, de-ai fi credutŭ că nimicŭ nu i-a fostŭ.

Impĕrații ilŭ sfătuiră, sĕ se întórcă acasă, după ce l'au înviatŭ. Dêr feciorulŭ da împĕratŭ nova sĕ-șĭ mai cerce odată norocul, și sĕ-șĭ scape nevasta. Cumnații îi grăiau: „Lasă-te de gândulŭ ăsta, că te vei prăpădi, căcĭ altă viéță nu o sĕ ai decâtŭ cea dela Dumnedeu“. Dêr dênsulŭ nu audia și nu ințelegea. Impĕrații îi grăiră: „Bine, decă vreĭ sĕ mai cercĭ odată, di-i nevestiĭ sĕ te întrebe pe Pașa de oțelŭ, și vino apoi de ne spune, sĕ'țĭ ajutămŭ și noi“.

Feciorulŭ de împĕratŭ se duse tiptilŭ la nevasta-sa și o învĕță, cum sĕ afle dela Pașa de oțel înce-i stă puterea și sĕ-i spună. Pașa de oțĕlŭ veni acasă și nevasta începŭ a'lŭ iscodi: „Spune-mĭ, în ce îțĭ stă puterea?“. Pașa de oțĕlŭ îi vorbi: „Nevastă, puterea îmĭ stă în paloșŭ“. Nevasta începŭ a se închina la paloșŭ ca la unŭ Dumnedeu; Pașa de oțĕlŭ începŭ a hohoti și grăi: „Muere fără minte, puterea nu'mĭ stă în paloșŭ, ci în săgétă“ și nevasta începŭ a se închina la săgétă ca la unŭ Dumnedeu. Pașa de oțĕlŭ îi dise: „Nevastă, nevastă, cine te-a învĕțatŭ, bine te-a învĕțatŭ cum sĕ iscodeștĭ în ce îmĭ stă puterea. De-ar mai trăi bărbatulŭ tĕu, l'așŭ bănui pe elŭ“. Nevasta se jura, că nimenĭ nu a învĕțat'o, căcĭ nimenĭ nu a mai datŭ pe la dênsa.

După-ce au trecutŭ câteva dile, feciorulŭ de împĕratŭ veni și nevastă-sa ii spuse, că nu a pututŭ afla în ce'i stă puterea Pașei de oțĕlŭ. Feciorulŭ de împĕratŭ îi dise: „Mai cercă sĕ afli și se duse.“

După-ce veni Pașa de oțĕlŭ acasă, femeea întrebă éră, în ce'i stă puterea? Pașa îi rĕspunse: „Fiind-că îmĭ ții puterea în mare cinste, 'țĭ-oiu spune dreptŭ în ce îmĭ stă. Departe, departe de aicĭ e unŭ munte înaltŭ, în munte trăesce o vulpe, vulpea are în inimă o pasĕre și pasĕrea îmĭ ține puterea. Pe vulpea greu o prindĭ, căcĭ se preface în altě lighióne.“

A doua di, după ce Pașa de oțĕlŭ s'a dusŭ de acasă, feciorulŭ de împĕratŭ veni sĕ afle ce i-a spusŭ Pașa nevestei sale. Nevasta îi spuse, ce a aflatŭ. Feciorulŭ de împĕratŭ se duse la cumnațĭ.

Cumnații ilŭ așteptau doritorĭ, sĕ afle și ei, se bucurară multŭ și porniră la munte. Cum ajunseră, slobodiră vulturii, sĕ gonéscă vulpea, vulpea se ascunse într'unŭ lacŭ și se făcŭ pescărușŭ dêr șoimii ilŭ goniră și-lŭ alungară dela lacŭ, pĕscărușulŭ se înălță în norĭ, smeii porniră după dênsulŭ până ce sĕ făcŭ ér vulpe și voia sĕ scape prin visunii, dêr vulturii o prinseră.

Impĕrații poruncirǎ sĕ spintece vulpea și sĕ'i scótă inima, apoi ațîțară un focŭ, îi tăiară inima și aruncară pasĕrea în flacărĭ. Cum a arsŭ pasĕrea, s'a sfîrșitŭ și Pașa de oțĕlŭ. Feciorulŭ de împĕratŭ îșĭ luă nevasta și se întórse acasă.

Despre servitóre.

de *Mark Twain.**)

In contra tuturorŭ servitórelorŭ, de orĭ-ce naționalitate arŭ fi ele și de orĭ-ce etate, îmĭ esprimŭ indignațiunea mea blăstĕmându-le.

Motive:

Totdéuna servitórele punŭ perina în fața lampei astfelŭ încâtŭ decă vreĭ sĕ cetescĭ sĕu sĕ fumezĭ înainte de a adurmi — unŭ obiceiu vechiu plăcutŭ alŭ tinerimei — sĕ ții cartea într'o posiția nepotrivită și sĕ'țĭ orbéscă ochii.

Decă a doua di de diminéță vĕdŭ servitórele că țĭ-ai schimbatŭ perina în partea cealaltă a patului, în locŭ ca acéstă întêmplare sĕ o ia ca o dojană binevoitóre, ele în puterea absolută, ce le este dată, și fără sĕ aibă milă de stângăcia ta, se bucură fórte mult, că te-au pututŭ șicana și nemulțămi, și de sigurŭ

*) Scriitorŭ umoristicŭ americanŭ.

Sĕ se constitue dér fără întârḑiere comitetulŭ naționalŭ de inițiativă și sĕ începă a lucra. Deosebitŭ de comitetul centralŭ din Bucurescĭ, s'ar mai pute forma comitete județene în tóte orașele țerei, cum și peste munțĭ.

Eu mĕ voiu pune cu totulŭ la disposițiunea comitetului centralŭ și-i voiu da tóte deslușirile de care va avé trebuință, comunicându-i în acelașŭ timp și planulŭ pe care l'am conceputŭ pentru a asigura reușita întreprinderii.

Trebue însĕ sĕ ne grăbimŭ, fiindcă décă am întârḑia multŭ, fără a-i da unŭ rĕspunsŭ definitivŭ, direcțiunea generală a esposițiunii s'ar considera deslegată de promisiunea ce mĭ-a datŭ de a reserva României loculŭ necesarŭ.

La lucru, dér, Românilorŭ, și națiunea nóstră va fi representată, și bine represintată, la esposițiunea universală din 1889.

Parisŭ, Iunie 1888.

Alexandru Ciurcu.
229, Faubourg St. Honoré.

P. S. Toțĭ aceia, carĭ vorŭ adera la propunerea mea, suntŭ rugațĭ a'mĭ comunica adesiunea lorŭ. Doritorii de a espune sĕ-mĭ arete în acelașŭ timpŭ obiectele ce voiescŭ sĕ espună.

Literatură.

In tipografia diecesană din Caransebeșŭ a eșitŭ de sub tiparŭ **Legea din 1886 art. XXIX.** Despre redactarea cólelorŭ de carte funduală sĕu noua carte funduală, tradusă și esplicată în limba română, după textulŭ oficialŭ originalŭ, de *Pavelŭ Rotariu*, advocatŭ în Timișóra. Formatŭ micŭ 8⁰ de 72 pag., cuprinḑêndŭ în partea ultimă și unŭ formularŭ (aproximativŭ) de cólă funduală în înțelesulŭ legei de care e vorba. — Scopulŭ ce l'a avutŭ în vedere d-lŭ autorŭ la traducerea și esplicarea acestui opŭ a fostŭ, după cum se esprimă în prefață, ca acéstă lege sĕ fiă bine priceputǎ de Românĭ, fiindcă prin ea se reguléză o lucrare, ce va atinge dreptulŭ de proprietate, de possesiune, dreptulŭ hipotecarŭ etc. carĭ tóte din punctŭ de vedere materialŭ, suntŭ de însemnătate pentru poporŭ. Fără esacta cunoscință a acestei legĭ și fără o viuă interesare de lucrările ce aḑĭ-mâne se vorŭ întreprinde pe temeiulŭ ei mulțĭ ómenĭ vorŭ pute suferi perderĭ mai alesŭ cu privire la unele drepturĭ hipotecare, cum s'a întêmplatŭ d. es. și atuncĭ, când pentru primadată s'au redactatŭ protocólele de carte funduală. Acéstă carte se póte procura cu bagatelulŭ prețŭ de 30 cr. dela d-lŭ autorŭ Pavelŭ Rotariu din Timișóra (Temesvár).

Balŭ în Betleanŭ.

Duminecă, în 22 Iulie n. c. Inteligința română din Betleanŭ, în comitatulŭ Solnocŭ-Dobêca, va arangia unŭ balŭ restrînsŭ alŭ căruia venitŭ este destinatŭ în favórea bisericei și școlei române gr. cat. de acolo.

Prețulŭ întrărei de persónă 1 fl. 20 cr., ér în familiă de persónă 1 fl. v. a. Inceputulŭ la 8 óre séra.

Pentru comitetŭ: Gregoriu Pușcariu președinte. Simeonŭ Moldovanŭ, secretarŭ. Ioanŭ Grecu, cassarŭ. Alexandru Morariu, controlorŭ. Vasiliu Morariu, curatorŭ primŭ.

Suprasolvirile și ofertele marinimóse se vorŭ primi cu mulțămită și se vorŭ cuita pe cale ḑiaristică.

DIVERSE.

Cenușa lui Beethoven. — Vinerĭ s'a făcutŭ la Viena o ceremoniă atingĕtóre. S'a transportatŭ cenușa lui Beethoven din miculŭ cimiterŭ Woehring la noulŭ cimitirŭ centralŭ din Viena. La una după améḑĭ, deputațiunile conservatorului și a societățilorŭ musicale din Viena din Bonn, unde s'a născutŭ marele compositorŭ, din Berlinŭ, autoritățile capitalei Austriei, nepotulŭ și nepóta lui Beethoven, o delegațiune a „Concordiei," asociațiunea ḑiaristilorŭ vienezĭ. s'au adunatŭ la cimitirulŭ Woehring. Municipalitatea și tóte delegațiunile au adus corône frumóse ca sĕ fiă puse pe mormêntulŭ în care se va odihni definitivŭ cenușa lui Beethoven.

La óra unu și jumĕtate se deschise paraclisulŭ în care se afla cosciugulŭ, păzitŭ de doi ómenĭ. După ce puseră sicriulŭ pe o trăsură de gală la care erau înhămațĭ optŭ cai, cortegiulŭ porni. Unŭ cioclu călare purtândŭ unŭ drapelŭ negru precum și o corónă de laurĭ, deschidea mersulŭ. După dênsulŭ veneau alțĭ doi călărețĭ, carĭ duceau felinare aprinse și înfășurate cu zăbranicŭ; apoi o trăsură plină cu corône, cerulŭ cu cosciugulŭ înconjuratŭ de slujitorĭ d'ai pompelorŭ funebre, fiă-care ținêndŭ în mână lampióne cernite cu zăbranicŭ, după dricŭ doi feciorĭ ducêndŭ, pe perne de catifea roșie, unulŭ o liră, celalaltŭ o corónă; apoi o a doua trăsură încărcată cu corône, câteva trăsurĭ în doliu, și în fine deputațiunile.

Pe totŭ drumulu era înșiruită o mulțime numerósă; bouțurile de gazŭ ale felinarelorŭ de pe drumŭ erau aprinse în semnŭ de jale. La cimiteriulŭ centralŭ se cântà unŭ corŭ de Beethowen de către elevii conservatorului. Apoi coajutorulŭ Agerer, care asistase fiindŭ copilŭ la îmormêntarea compositorului, în 1827, binecuvênta sicriulu, care fu dusŭ până la criptă prin o deputațiune de profesorĭ ai conservatorului. D. de Leneinski, unulŭ din actorii principalĭ dela Burgtheater, ceti, cu arta lui particulară, unŭ elogiu funebru compusŭ de d. de Weilen, președintele Concordiei, și unŭ nou corŭ de Beethoven fŭ cântatŭ de elevii conservatorului pentru terminarea ceremoniei.

Trei telegrame. Iată textulŭ a trei telegrame primite de împĕrătésa Victoria după încetarea din viĕță a soțului ei Friedericŭ III: Din W i n d s o r: „Bărbatulŭ tĕu a luatŭ în mormêntŭ cu elŭ cele din urmă zimbirĭ ale vieții mele „*Victoria*," regina Engliterei. Din R o m a: „Când plângŭ toțĭ, durerea fiecăruia mai scade. Potolesce'țĭ foculŭ, căcĭ lumea întrégă plânge cu tine. „*Margareta*," regina Italiei. Din M a d r i d ŭ: „Cerulŭ e nemilosŭ; cei doi ómenĭ carĭ acum doi anĭ erau la masa mea, tinerĭ puternicĭ, plinĭ de sănĕtate, Alfonsŭ și Fridericŭ, nu mai suntŭ. „*Cristina*," regenta Spaniei.

Tratamentulŭ migrenei prin sare comună. — D. Batom trece în revistă diferitele tratamente întrebuințate în contra migrenei. Fără a constata utilitatea nicĭ unuia dintre ele, elŭ presintă unŭ nou remediu, care se recomandă prin aceea, că nu e periculosŭ și fiindŭ la îndemână orĭ-cui. Acestŭ remediu este s a r e a d e b u c ă t ă r i e. După cum Nothnagel i-a recunoscutŭ în modŭ fortuitŭ favorabilele ei efecte în accesele epileptice, totŭ așa și autorulŭ, din întêmplare, a constatatŭ, că acestŭ corpŭ oprea crisele de migrenă sĕu că le modifica în modŭ fórte favorabilŭ. Modulŭ de a se servi este identicŭ cu acela ce se întrebuințéză pentru a preveni accesele de epilepsia. In momentulŭ când cineva simte primele simptome ale migrenei, trebue sĕ ia o jumătate sĕu o întrégă lingură de sare ordinară în natură și sĕ bea în urmă puțină apă. In regulă generală se întêmplă, că accesulŭ iminentŭ avortéză, sĕu că cedéză fórte iute, décă elŭ s'a stabilitŭ deja. Autorulŭ nu aduce decâtŭ 6 casurĭ, tóte favorabile, în sprijinulŭ medicamentului ce propune. Pentru elŭ utilitatea clorurului de sodium, în aceste casurĭ. trebue atribuită unei acțiunĭ reflexe.

† **Necrologŭ.** Simeonŭ Triffu notarŭ cercualŭ, ca soțŭ; Maria, Emiliu, Aurelia, Lucreția și Victorŭ ca fii; Justinŭ și Ioachimŭ Cacovanu ca frațĭ; Vasilie și Ștefanŭ Cacovanu, Vasilie și Simeonŭ Bologa, ca unchiașĭ; Anastasia Triffu ca sócră; Ana, Maria, Sofia, Ionŭ Triffu, cancelistŭ reg. jud. cu soția sa Maria născ. Manu ca cumnațĭ; Georgiu, Zenovia, Titusu Triffu ca nepoțĭ; Ionŭ, Grigore și Pelagia Triffu măr. Popŭ ca verĭ; în numele lorŭ precum și a altorŭ consângenĭ și afinĭ cu inima frântă de durere aducŭ la cunoscință, cumcă multŭ iubita lorŭ soțiă, mamă, noră, cumnată și nepótă **Maria Triffu** născută **Cacovanu,** după unŭ morbŭ mai îndelungatŭ, șĭ-a datŭ sufletulŭ sĕu blândŭ în mânile Creatorului în 22 Iuniu st. n. a. c. la 9 óre séra în alŭ 30-lea anŭ alŭ etăței și a 9-lea alŭ fericitei sale căsĕtorii. Rĕmășițele pămêntescĭ se vorŭ binecuvênta după ritulŭ gr. cat. în 24 Iuniu 1888 la 3 óre p. m. și se vorŭ depune spre eternulŭ repausŭ în cimiteriulŭ din Borgo-Tiha. — Fiă-i țĕrîna ușóră și memoria eternă!

Borgo-Tiha, 23 Iuniu 1888.

ULTIME SCIRĬ.

(Inchiderea delegațiunilorŭ)

Budapesta, 28 Iuniu. Delegațiunea *ungurescă* precum și cea austriacă a votatŭ séra în unanimitate, în a treia citire, proiectele de lege guvernamentale.

Ca și comitele Kalnoky în fața delegațiunii austriace, d. de Kallay a esprimatŭ în fața delegațiunii ungurescĭ recunoscința împĕratului și mulțumirile ministerului comunŭ, după aceea președintele a închisŭ sesiunea printr'unŭ discursŭ care esprimă speranța consolidării situațiunii în Europa precum și a intereselorŭ monarchiei.

Praga, 28 Iunie. Foile cehice critică pasagiulŭ privitorŭ la Austro-Ungaria din mesagiulŭ împĕratului Wilhelm, ḑicêndŭ că elŭ amintesce vechia confederațiune germană, dér Austria nicĭodată nu se va mai vêrî într'o asemenea confederațiune, care ar face dintr'însa o vasală a imperiului germanŭ.

„Politik" susține că poporațiunea din Austria nicĭ nu doresce o intimitate mai mare cu Germania, așa ca sĕ-șĭ alégă pe acésta de patronŭ și ea sĕ ocupe o posițiune de vasală.

Berlinŭ, 28 Iunie. D. *Carpŭ*, ministrulŭ afacerilorŭ străine alŭ României, a fostŭ primitŭ erĭ de împĕratulŭ. D. Carpŭ a avutŭ erĭ o întrevedere cu principele de Bismarck, apoi cu comitele Herbert de Bismarck, la care a prânḑitŭ.

Cursulŭ pieței Brașovŭ

din 24 Iunie st. n. 1888

Bancnote românescĭ	Cump.	8.46	Vênd.	8.48
Argintŭ românescu .	„	850	„	8.51
Napoleon-d'orĭ . . .	„	10.—	„	10.02
Lire turcescĭ . . .	„	11.30	„	11.32
Imperialĭ	„	10.30	„	10.32
Galbinĭ	„	5.89	„	5.92
Scris. fonc. „Albina" 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescĭ . . .	„	112.—	„	113.
Discontulŭ		6½—8% pe anŭ.		

Cursulŭ la bursa de Viena

din 28 Iunie st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	101.80
Renta de hârtiă 5%	88.60
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	151.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune)	96.25
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune)	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostu ungare (3-a emisiune)	115.75
Bonurĭ rurale ungare	104.90
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.60
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timișŭ	104.75
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.50
Bonurĭ rurale transilvane	104.30
Bonurĭ croato-slavone	104.—
Renta de hârtiă austriacă	80.75
Renta de argintŭ austriacă	81.60
Renta de aurŭ austriacă	111.60
Losurĭ din 1860	138.50
Acțiunile băncei austro-ungare	864.—
Acțiunile băncei de creditu ungur.	298.50
Acțiunile băncei de creditŭ austr.	304.30
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.90
Napoleon-d'orĭ	9.94
Mărcĭ 100 imp. germane	61.45
Londra 10 Livres sterlinge	125.30
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ	99.75
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ	128.25
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	124.80

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureșianu.

și pentru a doua óră când îțĭ facŭ patulŭ îțĭ așéḑă perinele totŭ în partea aceea, ca sĕ te năcăjescĭ din nou.

Suntŭ ciudate. Cum au vĕḑutŭ că nu-țĭ place cum țĭ-au pus perinile, de te-ar vedé că morĭ de nĕcazŭ și încă nu'țĭ facŭ pe chefŭ, ci din contră caută sĕ-țĭ amărască ḑilele, și décă din întêmplare îțĭ așéḑă lumina cum se cuvine, atuncĭ de sigurŭ te pomenescĭ că țĭ-au strîmbatŭ patulu, astfelŭ că érășĭ trebue sĕ te năcăjescĭ.

Ițĭ pui de pildă coférulŭ șese policarĭ departe de părete, pentru ca deschiḑêndu'lŭ sĕ nu stricĭ păretele cu capaculu, nu se póte sĕ țĭ'lŭ lase cum l'ai pusŭ tu, ci din contră îlŭ împingŭ lângă părete. O facŭ cu intenția.

Vreai sĕ ai scuipătóre într'unŭ locŭ anumitŭ, unde îțĭ vine bine la îndemână de sigurŭ servitórele nu suntŭ mulțămite cu acésta și totŭ într'una îi schimbă loculŭ.

Papucii totdéuna ți-i pune în locurĭ unde îțĭ este neplăcutŭ sĕ umbli, țĭ'i vîră de pildă sub patŭ până lângă părete și se bucură fórte multŭ, și facu acestŭ lucru numai și numai pentru a te pleca în modu necuviinciosŭ, pentru a te nĕcăji, și pentru a te certa cu băiatulŭ care-țĭ curăță papucii. Cutia cu chibritele în fiăcare ḑi o punŭ airea. Caută totdéuna unŭ altŭ locŭ pentru chibrite, ér în loculŭ unde au fostŭ până acum chibritele îțĭ punŭ vr'o sticlă, vr'unŭ paharŭ, sĕu altŭ lucru, care se sparge ușorŭ, pentru a-țĭ face pagubă, sĕu décă l'au spartŭ servitórele mai înainte, pentru a'șĭ ascunde vina.

Nicĭ măcarŭ mobilele nu ți le lasă în pace. Vii seara târḑiu acasă, apoi poțĭ fi sigurŭ, că vei găsi masa de scrisŭ acolo, unde țĭ-a fostŭ garderobulŭ, și a doua ḑi décă, când ai plecatŭ de acasă, ai lăsatŭ spălătorulŭ la ușe și jețulu la ferestră, sĕ nu te mai indoiescĭ, că venindŭ după aceea sĕu venindŭ nóptea, nu te vei împedeca de jețu și că nu vei cădé, și apoi mergênd mai departe, vrêndŭ sĕ te odihnescĭ la ferestră, sĕ fii sigurŭ că te vei pune în spălătorŭ. E neplăcutŭ de totŭ. D-vóstrĕ vĕ place?

In sfêrșitŭ, orĭ ce ai pune undeva, nu s'ar pute ca servitórele sĕ-țĭ lase lucrurile acolo. Cum li se dă ocasiune facŭ schimbările, ce le află de lipsă în rĕutatea lorŭ. Așa ceva este în firea servitórelorŭ, și le face o deosebită plăcere a nĕcăji lumea în chipulŭ acesta, ba ce-i mai multŭ, mĕ și îndoescŭ că arŭ pute trăi fără a-șĭ face mendrele lorŭ.

Adună de pe josŭ petecele de hârtiă, care le-ai aruncatŭ, ți le punŭ pe masă și suntŭ în stare sĕ facă foculŭ cu manuscriptele tale. Ai vr'o sdranță de hârtiă murdară, de care ai vré sĕ te scapĭ odată ca de unŭ ce netrebnicŭ, nu-țĭ este ușorŭ, căcĭ orĭ de câteorĭ ai arunca-o, servitórele o ridică și țĭ-o punu pe masă totŭ în loculŭ acela unde a fostŭ la începutŭ, și acésta le face lorŭ o bucuriă nespusŭ de mare.

Lorŭ le trebue mai multă pomadă de câtŭ la șese bărbațĭ și décă le învinovățescĭ că țĭ-au furatŭ din pomadă apoi mintŭ de stau apele în locu.

Décă îțĭ lașĭ cheia în ușă de comoditate, o iau la ele sub pretecstŭ ca sĕ nu între vr'unŭ vagabundŭ în odae: în adevĕrŭ însĕ facŭ lucrulŭ acesta numai pentru ca întorcêndu-te ostenitŭ acasă sĕ nu poțĭ întra dintr'odată în odae, ci sĕ mai umbli încóce și încolo și sĕ-țĭ aducĭ cheia, décă nu cumva vrei sĕ fii espusŭ neplăcerei de a da bacșișŭ.

Din adinsŭ se încércă a face patulŭ până a nu tea-i fi sculatŭ numai ca sĕ-țĭ strice somnulŭ de diminéță, și fi sigurŭ că décă te-ai sculatŭ, nu se intereséză de patŭ până a doua ḑi.

Cu unŭ cuvêntŭ servitórele îțĭ procură o mulțime de miserii pe carĭ le fac din curată rĕutate.

Servitórele n'au apróре nicĭ un sentimentŭ umanŭ. Decĭ décă voiu pute fi vr'odată în camera deputațilorŭ, celŭ din tâiu lucru care l'așĭ face ar fi de a aduce o propunere prin care sĕ curĕță servitórele de pe lume. **P.**

Rugăm pe d-nii abonați ca la reînoirea prenumerațiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ și numerii de pe fășia sub care au primitŭ diarulŭ nostru până acuma.

PUBLICAȚIUNE.

În diua de *19 Iunie st. v.* (1 Iuliu st. n.) a. c. la órele 2 p. m. se va ține în cancelaria comitetului parochialŭ dela biserica sf. Adormirĭ din Satulungŭ (Hosszufalu) o *licitațiune minuendă* asupra *mai multorŭ reparaturĭ*, ce se cerŭ la biserică și la școlă. Prețulŭ strigării va fi dela suma de 1315 fl. v. a.

Ofertele în scrisŭ se primescŭ până la începerea licitațiunii.

Condițiunile speciale se potŭ vedé în fiecare di în edificiulŭ scólei dela acéstă biserică.

Comitetulŭ parochialŭ.
Voicu Roșculețŭ.
președinte parochialŭ.

89,3—3

☛ Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei" à 5 cr. se potŭ cumpĕra în tutungeria **I. Gross,** în librăria **Nicolae Ciurcu** și **Albrecht & Zillich.**

Sosirea și plecarea trenurilorŭ și postelorŭ în Brașovŭ.

I. Plecarea trenurilorŭ:

1. Dela Brașovŭ la Pesta:

Trenulŭ de persóne Nr. 307: 7 óre 10 de minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 315: 4 óre 10 minute diminéța.

2. Dela Brașovŭ la Bucuresci:

Trenulŭ acceleratŭ Nr. 302: 5 óre 37 minute diminéța.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 318: 1 óră 55 minute după amédĭ.

II. Sosirea trenurilorŭ:

1. Dela Pesta la Brașovŭ:

Trenulŭ de persóne Nr. 308: 9 óre 46 minute înainte de amédĭ.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 316: 9 óre 52 minute séra.

2. Dela Bucuresci la Brașovŭ:

Trenulŭ mixtŭ Nr. 317: 2 óre 32 minute după amédĭ.
Trenulŭ acceleratŭ Nr. 301: 10 óre 12 minute séra.

A. Plecarea postelorŭ:

a) Dela Brașovŭ la *Rĕșnovŭ-Zernescĭ-Branŭ:* 12 óre 30 m. după amédĭ
b) „ „ „ *Zizinŭ:* 4 óre după amédĭ.
c) „ „ în *Sĕcuime* [S. Georgĭ]: 1 óră 30 minute nóptea.
d) „ „ la *Făgărașŭ:* 4 óre diminéța.
e) „ „ la *Săcele:* 4 óre diminéța.

B. Sosirea postelorŭ:

a) Dela *Rĕșnovŭ-Zernescĭ-Branŭ* la Brașovŭ: 10 óre înainte de amédĭ.
b) „ *Zizinŭ* la Brașovŭ: 9 óre a. m.
c) Din *Sĕcuime* la Brașovŭ: 6 óre séra.
d) „ *Făgărașŭ* la Brașovŭ: 2 óre diminéța.
e) „ *Săcele* la Brașovŭ: 6 óre 30 minute séra.

Tipografia A. MUREȘIANU Brașovŭ.